

numquid non Israël ascendere feci de Terra Ægypti: * & Palæstinos de Capadocia, & Syros de Cyrene?

8. Ecce oculi Domini Dei super regnum peccans, & conteram illud à facie terræ: verumtamen conterens non conteram domum Iacob, dicit Dominus.

9. Ecce enim mandabo ego, & concutiam in omnibus gentibus domum Israël, sicut concutitur triticum in cribro: & non cadet lapillus super terram.

10. In gladio morientur omnes peccatores populi mei: qui dicunt: Non appropinquabit, & non veniet super nos malum.

11. In die illa * suscitabo tabernaculum David, quod cecidit: & reedificabo aperturas murorum eius, & ea, quæ

corruperant, instaurabo: & reedificabo illud sicut in diebus antiquis.

12. Ut possideant reliquias Idumææ, & omnes nationes, eò quòd invocatum sit nomen meum super eos: dicit Dominus faciens hæc.

13. Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & comprehendet arator messorem, & calcator uvæ mittentem semen: * & stillabunt montes dulcedinem, & omnes colles culti erunt.

14. Et convertam captivitatem populi mei Israël: & ædificabunt civitates desertas, & inhabitabunt: & plantabunt vineas, & bibent vinum earum: & facient hortos, & comedent fructus eorum.

15. Et plantabo eos super humum suam: & non evellam eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.

FER. 4.
QUAT.
TEMP.
SEPTEM-
BRIS.

* Ier. 3.
18.

PROPHETIA ABDIÆ.

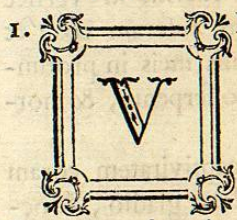
QUO TEMPORE scripserit Abdias, parum constat. Hebræorum quidam hunc esse illum regis domus dispensatorem existimant, qui 3. Reg. 18. centum Prophetas pavit. Hieronymus eorum Osæ, Ioëli, & Amaso facit. Quam sententiam probare videtur Prophetarum ordo, qui est in Hebræis codicibus omnibus. Omnium Prophetarum numero verborum brevissimus est, at gratia mysteriorum cuius æqualis, ait Hieronymus.

Multa ex huius varicinis sumpsere Ieremias cap. 49. & Ezech. cap. 25. quia Idumæa, qualia hic prædicuntur, Sennacheribi temporibus, passa est iterum per Nabuchodonosorem. Itaque in re pari, paria usurpantur verba.

CAPUT UNICUM.

Vaticinatur exitium adversus Idumæos qui affligebant ac subsannabant filios Israël: qui tamen reducti, dominium accipient in eos qui ipsos afflixerant.

* Ier. 49.
14.

1. **V**iso Abdias. Hæc dicit Dominus Deus ad Edom: * Auditum audivimus à Domino, & legatum ad gentes misit: Surgite, & consurgamus adversus eum in prælium.

2. Ecce parvulum dedi te in Gentibus: contemptibilis tu es valde.

3. Superbia cordis tui extulit te, habitantem in scissuris petrarum, exaltantem folium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis detrahet me in terram?

4. Si exaltatus fueris ut aquila, & si inter sidera posueris nidum tuum: indè detraham te, dicit Dominus.

5. Si fures introissent ad te, si latrones per noctem, quomodo conticuisse? nonne furati essent sufficientia sibi? si vinde-

miatores introissent ad te, numquid saltem racemum reliquissent tibi?

6. Quomodo scrutati sunt Esau, investigaverunt abscondita eius?

7. Usque ad terminum emiserunt te: omnes viri fœderis tui illuserunt tibi: invaluerunt adversum te viri pacis tuæ: qui comedunt tecum, ponent insidias subter te: non est prudentia in eo.

8. * Numquid non in die illa, dicit Dominus, perdam sapientes de Idumæa, & prudentiam de monte Esau?

9. Et timebunt fortes tui à Meridie, ut intreat vir de monte Esau.

10. * Propter interfecionem, & propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob, operiet te confusio, & peribis in æternum.

11. In die cum stares adversus eum, quando capiebant alieni exercitum eius, & extranei ingrediebantur portas eius, & super Ierusalem mittebant sortem: tu quoque eras quasi unus ex eis.

12. Et non despicias in die fratris tui, in die peregrinationis eius: & non latebe-

* Isai. 29.
14.
1. Cor. 1.
19.

* Gen. 27.
42.

beris super filios Iuda in die perditionis eorum: & non magnificabis os tuum in die angustia.

13. Neque ingredieris portam populi mei in die ruinæ eorum: neque despicias & tu in malis eius in die vastitatis illius: & non emittèris adversus exercitum eius in die vastitatis illius.

14. Neque stabis in exitibus ut interficias eos qui fugerint: & non concludes reliquos eius in die tribulationis.

15. Quoniam iuxta est dies Domini super omnes gentes: sicut fecisti, fiet tibi: retributionem tuam convertet in caput tuum.

16. Quomodo enim bibistis super montem sanctum meum, bibent omnes Gentes iugiter: & bibent, & absorbebunt, & erunt quasi non sint.

17. Et in monte Sion erit salvatio, &

erit sanctus: & possidebit domus Iacob eos qui se possederant.

18. Et erit domus Iacob ignis, & domus Ioseph flamma, & domus Esau stipula: & succendentur in eis, & devorabunt eos: & non erunt reliquæ domus Esau, quia Dominus locutus est.

19. Et hereditabunt hi, qui ad Austrum sunt, montem Esau, & qui in campibus Philisthiim: & possidebunt regionem Ephraim, & regionem Samariæ: & Benjamin possidebit Galaad.

20. Et transmigratio exercitus huius filiorum Israël, omnia loca Chananæorum usque ad Sareptam: & transmigratio Ierusalem, quæ in Bosphoro est, possidebit civitates Austri.

21. Et ascendent salvatores in montem Sion iudicare montem Esau: & erit Domino regnum.

PROPHETIA IONÆ.

IONAM quoque Osæ & Amaso eorum ex Hebræorum auctoritate ponit Hieronymus, quod ordo librorum atque temporum ratio suadere videtur. Rex enim Ninives, de quo hic agitur, potuit esse Phul, quem Sardanapali patrem esse putamus, qui postea à Manahem vocatus, vivente adhuc Osæ, cum exercitu venit in terram Israël circa annum Mundi 3233. ante eram Chr. 771. ut ad 4. Reg. 15. annotavimus. Missus autem Niniven videtur Ionas, circa annum Mundi 3197. ante eram Chr. 807. quò celebratum est Iudæorum Iubileum 13. & insignes quoque multi alii propheta claruerunt. Verum antiquior extat eiusdem Ionæ prophetia, 4. Reg. 14. 25. Nam regnante, ut videtur, Ioaso, cum Israël à Syris oppresso non esset qui auxiliaretur: ab eius filio Ieroboamo, regnum ex eorum potestate vindicandum prædixerat, quod postea egregie præstitit Ieroboam, sceptrum adeptus anno M. 3179. ante eram Christi 825.

Erat autem Ionas de Geth-Cepher, 4. Reg. 14. 25. oppido tribus Zabulon, Iosue 19. 13. in Galilæa Gentium, Isai. 9. 1. Quod obiter notandum adversus Pharisæorum illud Ioan. 7. 52. Scrutare Scripturas, & vide quia à Galilæa Propheta non surgit. Solus ex omnibus Prophetis ad gentes missus, in quo typus Christi fuit, ut etiam in eo quod tertiâ die ex ventre ceti vivus emerit.

CAPUT PRIMUM.

Ionas à Domino missus ut in Ninive prædicaret, Navigio fugit in Tharsis à facie Domini: quò immittente in navim tempestatem, iactisque sortibus, deprehensus Ionas in mare mittitur, cessatque tempestas.

1. **E**T factum est verbum Domini ad Ionam filium Amathi, dicens:
2. Surge, & vade in Niniven civitatem grandem, & prædica in ea: quia ascendit malitia eius coram me.
3. Et surrexit Ionas, ut fugeret in Thar-

sis à facie Domini, & descendit in Ioppen, & invenit navem euntem in Tharsis: & dedit naulum eius, & descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis à facie Domini.

4. Dominus autem misit ventum magnum in mare: & facta est tempestas magna in mari, & navis periclitabatur contereri.

5. Et timuerunt nautæ, & clamaverunt viri ad deum suum: & miserunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviaretur ab eis: & Ionas descendit ad interiora navis, & dormiebat sopore gravi.

6. Et accessit ad eum gubernator, & dixit ei: Quid tu sopore deprimeris? surge, invoca Deum tuum, si forte re-

cogitet Deus de nobis, & non pereamus.

7. Et dixit vir ad collégam suum: Venite, & mittamus fortes, & sciamus quare hoc malum sit nobis. Et miserunt fortes: & cecidit fors super Iónam.

8. Et dixerunt ad eum: Indica nobis cuius causâ malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua? & quò vadis? vel ex quo populo es tu?

9. Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, & Dominum Deum cæli ego timeo, qui fecit mare & aridam.

10. Et timuerunt viri timore magno, & dixerunt ad eum: Quid hoc fecisti? (Cognoverunt enim viri quòd à facie Domini fugeret, quia indicaverat eis.)

11. Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi, & cessabit mare à nobis? quia mare ibat, & intumescibat.

12. Et dixit ad eos: Tollite me, & mittite in mare, & cessabit mare à vobis: scio enim ego quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos.

13. Et remigabant viri ut revertentur ad aridam, & non valebant: quia mare ibat, & intumescibat super eos.

14. Et clamaverunt ad Dominum, & dixerunt: Quæsumus Domine, ne pereamus in anima viri istius, & ne des super nos sanguinem innocentem: quia tu Domine, sicut voluisti, fecisti.

15. Et tulerunt Iónam, & miserunt in mare: & stetit mare à fervore suo.

16. Et timuerunt viri timore magno Dominum, & immolaverunt hostias Domino, & voverunt vota.

CAPUT II.

Iónas à ceto quem Dominus præparaverat absorptus, fuit in eo tribus diebus & tribus noctibus, cumque de ventre eius orasset Dominum, ipsius iussu in aridam evomitur.

1. **E**T præparavit Dominus piscem grandem ut deglutiret Iónam: & erat Iónas in ventre piscis tribus diebus, & tribus noctibus.

2. Et oravit Iónas ad Dominum Deum suum de ventre piscis.

3. Et dixit:

* Clamavi de tribulatione meâ ad Dominum, & exaudivit me: de ventre inferi clamavi, & exaudivisti vocem meam.

4. Et proiecisti me in profundum in corde maris, & flumen circumdedit me: omnes gurgites tui, & fluctus tui super me transierunt.

5. Et ego dixi: Abiectus sum à conspectu oculorum tuorum: verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

6. * Circumdederunt me aquæ usque ad animam: abyssus vallavit me, pelagus operuit caput meum.

7. Ad extrema montium descendi: terræ vestes concluderunt me in æternum: & sublevabis de corruptione vitam meam, Domine Deus meus.

8. Cum angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum: ut veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum.

9. Qui custodiunt vanitates frustrâ, misericordiam suam derelinquunt.

10. Ego autem in voce laudis immolabo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salute Domino.

11. Et dixit Dominus pisci: & evomit Iónam in aridam.

CAPUT III.

Rursum missus Iónas ad Ninivitas prædicat civitatis subversionem: illis autem ad Deum conversis, & magna penitentia signa ostendentibus, parcat Dominus civitati.

1. **E**T factum est verbum Domini ad Iónam secundò, dicens:

2. Surge, & vade in Niniven civitatem magnam: & prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te.

3. Et surrexit Iónas, & abiit in Niniven iuxta verbum Domini: & Ninive erat civitas magna itinere trium dierum.

4. Et cæpit Iónas introire in civitatem itinere diei unius: & clamavit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Ninive subvertetur.

5. * Et crediderunt viri Ninivite in Deum: & prædicaverunt ieiunium, & vestiti sunt sacco à maiore usque ad minorem.

6. Et pervenit verbum ad regem Ninive: & surrexit de folio suo, & abiecit vestimentum suum à se, & indutus est sacco, & sedit in cinere.

7. Et clamavit, & dixit in Ninive ex ore regis & principum eius, dicens: Homines, & iumenta, & boves, & pecora non gustent quidquam: nec pascantur, & aquam non bibant.

8. Et operiantur sacco homines, & iumenta, & clament ad Dominum in fortitudine, & convertatur vir à via sua mala, & ab iniquitate, quæ est in manibus eorum.

9. Quis

FER. 2.
P O S T
D O M I N.
P A S S I O N.
E P I S T.
Item.
S A B B A T O
S A N C T O
P R O P H E T I A
10.

* Matth.
12. 41.
Lucæ 11.
32.

* Jer. 18. 11. **9.** * Quis scit si convertatur, & ignoscatur Deus: & revertatur à furore iræ suæ, & non peribimus?

10. Et vidit Deus opera eorum, quia conversi sunt de via sua mala: & misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat ut faceret eis, & non fecit.

CAPUT IV.

Afflictus Iónas quia vaticinium suum adversus Niniven videbat non impleri, mortem optat: verum à Domino corripitur, qui iniustam ipsius indignationem convincit, quòd putaret se rectè dolere de arefacta hédéra, & tamen noluerit Dominum parcere Ninive civitati maxima, in qua erant plus quàm 120000. eorum qui non peccaverant.

1. **E**T afflictus est Iónas afflictione magnâ, & iratus est:

2. & oravit ad Dominum, & dixit: Obsecro Domine, numquid non hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea? propter hoc præoccupavi ut fugerem in Tharsis. * scio enim quia tu Deus clemens, & misericors es, patiens, & multæ miserationis, & ignoscens super malitia.

3. Et nunc Domine tolle quæso animam meam à me: quia melior est mihi mors quàm vita.

* Psal. 85.
5.
Ioel. 2. 13.

4. Et dixit Dominus: Putasne bene irasceris tu?

5. Et egressus est Iónas de civitate, & sedit contra Orientem civitatis: & fecit sibi umbraculum ibi, & sedebat subter illud in umbra, donec videret quid accideret civitati.

6. Et præparavit Dominus Deus héderam, & ascendit super caput Iónæ, ut esset umbra super caput eius, & protegeret eum: laboraverat enim: & lætatus est Iónas super hédéra, lætitiâ magnâ.

7. Et paravit Deus vermem ascensu diluculi in crastinum: & percussit héderam, & exaruit.

8. Et cum ortus fuisset sol, præcepit Dominus vento calido, & urenti: & percussit sol super caput Iónæ, & æstuabat: & petivit animæ suæ ut moreretur, & dixit: Melius est mihi mori, quàm vivere.

9. Et dixit Dominus ad Iónam: Putasne bene irasceris tu super hédéra? Et dixit: Bene irascor ego usque ad mortem.

10. Et dixit Dominus: Tu doles super héderam, in qua non laborasti, neque fecisti ut cresceret. quæ sub una nocte nata est, & sub una nocte periit.

11. Et ego non parcam Ninive civitatî magnâ, in qua sunt plusquam centum viginti millia hominum, qui nesciunt quid sit inter dexteram & sinistram suam, & iumenta multa?

PROPHETIA MICHÆÆ.

MICHÆAS præcedentibus Prophetis ætate suppar fuit, ac nominatim Isaia, cui usque spiritu, ita & stylo simillimus est. Munus suum obiit sub Ioatham, qui anno Mundi 3246. regnum auspicatus, ante æram Christi 758. & sub duobus sequentibus regibus (simul cum Isaia & Osee) quorum ultimus Ezechias mortuus est anno Mundi 3306. ante æram Chr. 698.

Invehitur autem in idololatriam, & alia inde enata scelera, tam duarum, quàm decem tribuum: undè utrisque excidium & captivitatem, his per Assyrios, illis per Chaldaeos præ-nunciat. Tandem tamen lætum reditum è Babylonia per Cyrum promittit, & lætorem ex servitute peccati, mortis & diaboli per Christum, quem in Bethlehem nasciturum prædicat.

CAPUT PRIMUM.

Quo tempore Michæas prophetaverit: comminatur Samaria & Ierusalem exitium & captivitatem propter idololatriam ipsorum: quos plangit Propheta & ad plangitum provocat.

1. **V**erbum Domini, quod factum est ad Michæam Morasthiten, in diebus Ioathan, Achaz, & Ezechiaz

regum Iuda: quod vidit super Samariam, & Ierusalem.

2. * Audite populi omnes, & attendat terra, & plenitudo eius: & sit Dominus Deus vobis in testem, Dominus de templo sancto suo.

3. * Quia ecce Dominus egredietur de loco suo: & descendet, & calcabit super excelsa terræ.

4. Et consumentur montes subtus eum:
Fff &

* Deut. 32.
1.
Isai. 1. 2.

* Isai. 26.
21.